

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Quòd certis quibusdam horis vacandum sit Deo. XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

gens est & diues in misericordia, propter hoc no[n] deficiamus, sed
cum Apostolo dicamus: *Omnia possum in eo, qui me confortat.* Phil. 4.

§. II. Quod certis quibusdam horis vacandum sit Deo.

Sic tempera actiones laboresque externos, ut tamen orationi,
lectioni ac meditationi scripturarum vaces aliqua ex parte di-
ci. Si potes, fiat exemplo Prophetæ in psalmo: *Vespere, & manè,*
& meridie narrabo, & annuntiabo, & exaudiens vocem meam. Con-
sidera sequentes versus eiusdem psalmi, & docebunt te vacare ti-
bi, & sperare in Domino. Nam ultimus sic concludit: *Viri san-
guinum & dolos, non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in
te Domine.* Nota in hoc versu, quod carnales & animales terre-
na sapientes, & interiora dissimulantes, non dividunt tempora
sua, ut aliquando retractent opera sua, & sciant, quid desit eis. Sed
non est talis actio bonorum, qui mensurant thalamos cordi sui
hinc & inde, ne forte in vacuum currant. Multi per multa currūt,
sed unus accipit brauium. Distrahitur saepe mens in labore, ideo
reuertatur post laborēm ad vñionem sui, quia vñio ista multa v-
tilia docet: & hoc est, quod dicitur, *Vnus accipit brauium.* Inue-
nies tempus sufficiens vacandi, si nullum indulges ociositati, non
solum operis, sed & sermonis & cogitationis. Beatus homo, qui
in sui consideratione saepe vigilat; ne forte propter incuriam de
tenebris ad tenebras vadat.

1. Cor. 6.

In summis
negotijs
etiam in-
uenit ho-
mo diligēs
tempus quo
sibi vacet.

§. 12. De custodia oris.

Custodi etiam diligenter verba oris tui, ut dixisse aliquid
postmodum non pœnitentiat. Qui inter multos conuersatur,
maiori indiget custodia: quia ab omnibus considerari potest, cu-
ius conuersationis fuerit. Quis ita simplex, ut non discernat, qua-
liter se habeat aliquis in opere & sermone? Hoc ideo replico, ut
cogites, quia spectaculum facti sumus angelis & hominibus: &
ut neminem habeas tam socialem, coram quo minus honeste &
virtuosè te geras. Non des vaquam occasionem dissolutionis,
per verba rara, vel signa vana: quia generat hæc leuitas duplex
malum: in alijs exempli boni, in te etiam sancti propositi dissipatio
est. Noli esse fabula hominum, ut aliquis dicat: *Hæc & hæc*
mihi ille recitauit, volens se excusare per te; quasi ideo accusanda
leuia non sint, quia tu dixeris, qui melior putaris. In hoc multi
frequenter delinquimus, quod nostra errata exemplis aut verbis a-
liorū iustificamus, tanquam nobis idcirco liceat, quia idē & alij fa-
civint. Credo, quod pluribus saepe displicet, quod citè, ociosè, aut
incōsideratè aliquid dixerint. Quomodo audet se homo per alte-
ri negligētiā defēdere in malo, quādon nihil minus per hoc peccat

1. Cor. 4.

Rr 4

coram